

Jasne i ciemne strony przywiązania do miejsca zamieszkania w sytuacji wojny i przesiedlenia: doświadczenia uchodźców z Ukrainy

Anna Wnuk, Sabina Toruńczyk-Ruiz

Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski

Pytania badawcze

- Na ile **przywiązanie** do utraconego miejsca może iść w parze z przywiązaniem do nowego miejsca?
- Czy przywiązanie do **nowego miejsca** może pełnić **funkcję adaptacyjną**, chroniąc przed traumą wojenną?
- Czy przywiązanie do **poprzedniego miejsca** zamieszkania **będzie utrudniać** radzenie sobie z sytuacją wojny?

Badanie online

W ramach Panelu badawczego “Pomiędzy Ukrainą a Polską” realizowanego przez CESS UW i OBM UW

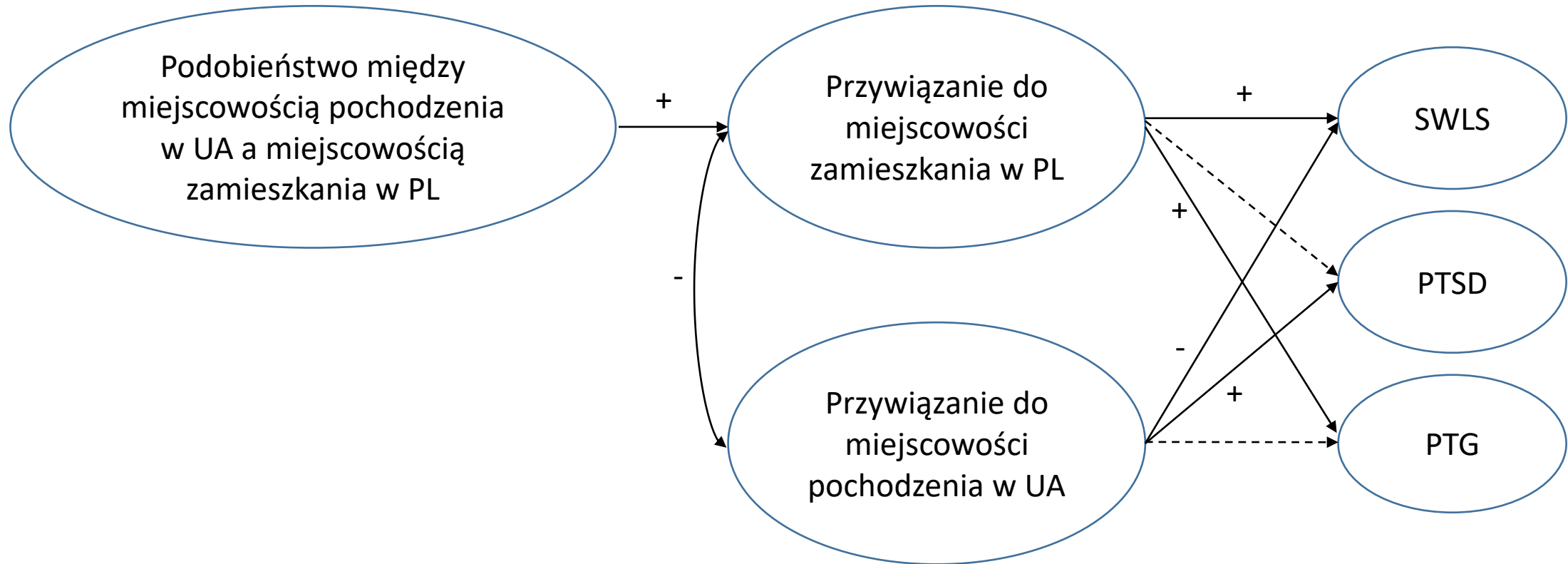
10.2023-02.2024

1016 uchodźców z Ukrainy mieszkających w Polsce

18–77 lat ($M = 42$, $SD = 10.51$); **90% K**; **78% wykształcenie wyższe**;
obecny pobyt w PL: 0-23 miesięcy ($M = 18.63$, $SD = 3.42$)

Wyniki

$N = 1016$. SWLS – zadowolenie z życia, PTSD – zespół stresu pourazowego, PTG – wzrost potraumatyczny.

Wnioski

W sytuacji **migracji przymusowej** przywiązanie do **nowego miejsca koreluje negatywnie** z przywiązaniem do **miejsca pochodzenia**.

Silne przywiązanie do **miejsca pochodzenia może utrudniać** radzenie sobie z objawami **traumy wojennej**, a rozwinięcie przywiązania do nowego miejsca może być czynnikiem ochronnym.

- **ALE ciągłość i podobieństwo** do miejsca pochodzenia sprzyjają przywiązaniu do nowego miejsca.

Korzystne dla dobrostanu jest nawiązanie relacji z nowym miejscem.

Fot. Marcin Konsek / Wikimedia Commons